

Missä on hallituksen aluepolitiikka?

Hallituksen lupaus 100 000 uudesta työpaikasta vaalikauden aikana näyttää jäävän kauas tavoitteesta. Työttömyyslukuissa ei ole tapahtunut merkittävää muutosta, ainakaan parempaan suuntaan. Selvityksiä tehdään, mutta päätökset vain puuttuvat. Kehysriihessä ei päästy sopimukseen edes matalan tuottavuuden työpaikkojen tukemisesta.

Väestörekisterikeskuksen tilastot taas kertovat puolestaan, että niin sanottujen perinteisten kehitysalueiden väestömäärä jatkaa edelleen laskuaan. Aiemminkin väestöä vastaanottaneet rintamaat taas pulskistuvat. Tähän luvattiin suunnanmuutosta vielä pari vuotta sitten. Esityksiä tai toimenpiteitä ei vain kuulu.

Kuntatalouskaan ei lupauksista huolimatta ole tervehtymässä. Päinvastoin, viime vuoden tilastot ja arviot tulevasta kehityksestä osoittavat kuntatalouden olevan ennustettuakin heikommassa tilanteessa. Kuntaliiton laskelmassa kuntien ja kuntayhtymien vuosikatteet alenevat lähivuosina entisestään. Vielä kunnallisvaalien alla väitettiin aivan jotain muuta. Nyt on alettu ministerien toimesta uhkailla jo lisääntyvillä kuntaliitoksilla.

Maakuntien peruspalvelujenkin kanssa on menty aivan väärään suuntaan. Harvaan asuttujen alueiden linja-autoliikenteen edellytyksenä olevaa valtion tukea on karsittu järjestelmällisesti. Linja-autoliitto on pelännyt jopa koko Suomea uhkaavaa bussipalvelujen alasajoa ja liikenneverkoston rapautumista.

Yhtään valoisammalta ei näytä raideliikenteen tulevaisuus. Korvausinvestointeihin on ollut käytettävissä vuosittain paljon pienempi määrä kuin todellinen tarve olisi. Niukka rahoitus merkitsee sitä, että ratojen kunto ei kehity ja turvallisuuskään ei parane. Lisäksi rataverkkoa saatetaan joutua supistamaan.

Tuoreimmat uutiset kertovat aikomuksista lakkauttaa jopa kymmenkunta junavuoroa. Yksi niistä olisi Seinäjoelta Haapamäelle. Samoin Pohjanmaan radan varressa olevat pienet asemat laitetaan kiinni.

Perustiestö edelleen rapautuu rahojen puutteessa ja yhtään merkittävää kehittämishanketta ei ole saatu liikkeelle. Enää vain puuttuu, että Seinäjoki ei saisikaan maaseutuvirastoaan. Se olisi jo katastrofi tälle maakunnalle.

Samaan aikaan käynnissä on alasajo maakuntien julkisissa työpaikoissa. Savon prikaatia ja muitakin varuskuntia uhkaa lakkauttaminen ja satoja toimihenkilöitä odottaa pakkomuutto tai työttömyys.

Harjoitettu maatalouspolitiikka on ajautumassa konkurssiin: maataloustulo laski viime vuonna 4,1 prosenttia edellisvuodesta, ja kyseessä oli maataloudelle jo toinen miinusmerkkinen vuosi peräkkäin.

Maatalousyritysten taloustilasto toissavuodelta on lohdutonta luettavaa: lähes kaikkien tuotantosuuntien kannattavuus heikentyi. Tulot laskivat ja yrittäjävoitto oli reippaasti miinuksella. Tuntipalkka on 4 euroa ja uudet leikkaukset jo odottavat. Maatalous-tupokin kutistui aivan olemattomiin.

Jostakin kumman syystä maakuntien ja viljelijöiden vastarinta katkesi kaksi vuotta sitten. Hiljaisuutta on jatkunut siitä lähtien. Eikö nyt olisi jo aika kysyä, missä on tämän punamultahallituksen aluepolitiikka?

Muu Eurooppa pyrkii vahvistamaan maakuntiensa päätösvaltaa sekä niiden taloudellisia erityispiirteitä. Myös maaseudun ja maatalouden puolustus on korkeassa kurssissa muissa Euroopan unionin jäsenmaissa.

Mistä johtuu, että Suomen alueellinen kehitys on ajautunut näinkin hallitsemattomaan tilaan. Sitä ihmettelevät jo varsin monet itsenäisesti ajattelevat ihmiset. Mitään kunnollista aluepolitiikkaa ei enää ole. Eikö kukaan todellakaan enää välitä, vaikka kansa jakautuu alueellisesti ja sosiaalisesti kahtia...

Petri Salo(kok.)
kansanedustaja
Alahärmä